مؤسسة العزائم

ملګري ملتونه

او طالب مليشي!

بسم الله الرحمن الرحيم

ملګري ملتونه

او طالب مليشي!

مؤسسة العزائم

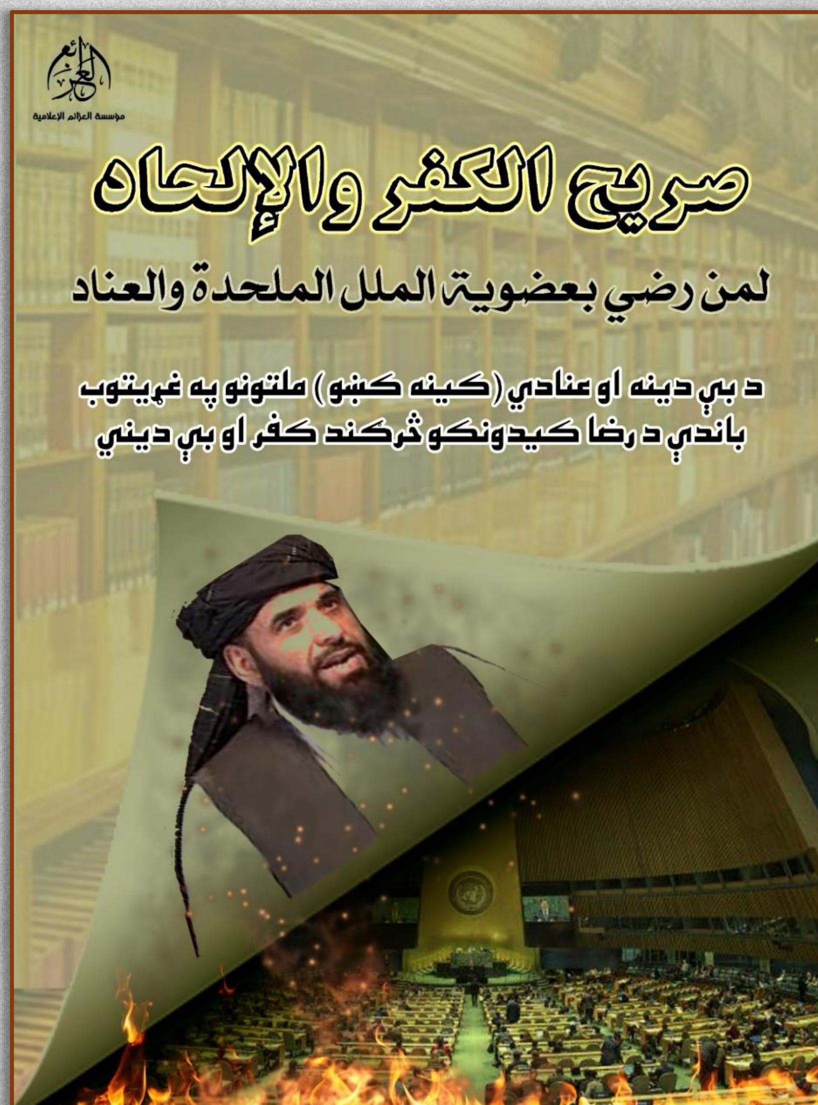
شعبان ـ ١٤٤٦

الحمدلله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه ومن اقتفى أثره أما بعد:

دطالب ملېشو د نورو لسګونو اسلام ماتونکو کړنو ترڅنګ په ملل ملحده کې غړيتوب پسې هم هغه د چا خبره جبۍ شوه ، سهيل شاهين يي په خوب کې هم د ملل ملحده د غونډو په سالون کې خپله چوکۍ ويني ، منتقي يي شپه او ورځ په واز کومې همدا بغارې وهي چې دوی ټول هغه کفري اصول منلي چې د ملل ملحده په غوجل کې پرې يو څوک د غړيتوب وړ ګرځي ، نو بايد دا د ټرمپ د اخور ځناور اوس په رسمي توګه د ملل ملحده په غوجل کې د نورو کفارو سره په يو موږي يو اخور ته وتړل شي ، په ملل ملحده کې د غړيتوب اخستو لپاره طالب ملېشې ډيره ناکامه هڅه کوي چې خپل دا کفر توجيه کړي او ددغه کفري اصولو منل او بيا د کفارو

سره په يو وندر د دوی د رسمي کوم سخوندر تړلو ته هم دلايل تراشي .

که څه هم د ملل ملحده د عضويت په اړه د العزائم اداري له دې وړاندې ځانګړې تفصلي رسالې هم خپرې کړي ، په دې اړه د لازياتو مالوماتو لپاره تاسې دغه رسالې ته رجوع کولاې شئ .

راځو او په دې ځانګړې رساله کې د ملل ملحده او یا د ملګرو ملتونو سازمان لنډ درپېژنو د دوی له کفرونو او مسولیتونو مو خبروو او ورسره د مرتدو طالبانو په اړیکو هم بحث کوو ؛ مونږ به هم د الله تعالی په توفیق خپل پوره کوښښ کوو چې د دغه اړینې موضوع هر اړخیزه ارزونه وکړو نو اړینه ده چې لومړی ملګري ملتونه ، د دوی مسولیتونه او موقف وپیژنو.

ملګري ملتونه یو نړیوال سازمان دی چې د دوهمې نړیوالې جګړې څخه وروسته په ۱۹۴۵ م کال کې جوړ شو تر څو د نړیوال (د ټولو کفري ، طاغوتي او مشرکو نظامونو) امن لپاره کار وکړي او د هغه ګواښونو مخه ونیسي چې نړیوال(د ټولو کفري ، طاغوتي او مشرکو نظامونو) امن ګواښي. د تاسیس او د ملګرو ملتونو د میثاق د لیکلو پر مهال په سان فرانسیسکو کې نږدې ۵۱

هیوادونه وو ، خو اوس ددې هیوادونو شمېر ۱۹۳ ته رسېدلی دی،

ملګري ملتونه شپږ اصلي ارګانونه یا ادارې لري:

۱: عمومي اسمبلي

۲: امنیت شورا

۳: اقتصادي او ټولنیزه شورا

۴: د عدالت او جرمونو نړیواله محکمه

۵: قیمومیت شورا

٦: د ملګرو ملتونو سکرتریت

ملګري ملتونه یو شمېر ځانګړې ادارې هم لري لکه:

نړیوال بانک ګروپ، د نړیوالې روغتیا سازمان، یونیسکو، یونیسیف، او نړیوال خوراکي سازمان

د ملګرو ملتونو اهداف په لاندې ډول دي:

۱: د نړيوال(د ټولو کفري ، طاغوتي او مشرکو نظامونو) امن ټينګښت او ددې هدف د لاسته راوړلو لپاره ټول تدابير په کار اچول، د نړيوال عدلي قوانينو له مخې د ټولو هغو ګواښونو لمنځه وړل چې نړيوال امنيت ورسره لاس او ګريوان وي.

۲: د هیوادونو او ملتونو ترمنځ د محبت فضا جوړول، د هغوی د مساوي حقوقو او ځمکنۍ بشپړتیا اصولو ته د درناوي له مخې

۳: له مذهبي، جنسېتي، ژبني او نورو توپیرونو پرته د نړیوالو اقتصادي، کلتوري، ټولنیزو او بشري ستونزو د حل، د بشر د حقوقو او د خلکو د بنیادي آزادیو د درناوي لپاره نړیواله همکاري تامینول .

۴ : دا سازمان به ددې ګډو موخو د ترلاسه کولو په برخه کې د ملتونو او هیوادونو د کارونو د همغږي کولو مرکز او مرجع وي.

(د ملګرو ملتونو منشور لومړۍ ماده)

د ملګرو ملتونو د منشور په دوهمه ماده کې بیا هغه اصول ذکر شوي چې له مخې یې یاد سازمان او غړي هیوادونه عمل کوي تر څو پورتنیو موخو ته ورسېږي:

۱: دغه سازمان د خپلو ټولو غړو سره د مساوات د اصولو له مخې عمل کوي.

۲: ددې لپاره چې ټولو غړو ته د سازمان د عضویت حقوق او ګټې تضمین شي، باید ټول غړي ددې منشور سره سم خپل مسؤلیتونه په ښه نیت سره ترسره کړي.

۳: د سازمان ټول غړي باید خپلې نړیوالې شخړې د سوله ییزې لارې څخه حل کړي تر څو نړیواله سوله، امنیت او عدالت له خطر سره مخامخ نه شي.

۴: د سازمان هیڅ غړی نه شي کولی چې په نړیوالو اړیکو کې د ګواښ او یا زور ژبه استعمال کړي چې د یو هیواد سیاسي خپلواکۍ او یا ځمکنۍ بشپړتیا ته ګواښ وي او یا داسې لاره وي چې د ملګرو ملتونو د اهدافو سره په ټکر کې وي.

۵: هر هغه اقدام چې ملګري ملتونه يې ددې منشور سره ترسره کوي، ټول غړي بايد پکې د ملګرو ملتونو سره همکاري وکړي، او کله چې ملګري ملتونه پر يوه هيواد بنديزونه او يا پابندي ولګوي ټول غړي هيوادونه بايد د ياد هيواد سره له همکارۍ ځان وژغوري.

٦: دا سازمان په دې کار کوي چې وګوري هغه هيوادونه چې د سازمان غړيتوب نه لري د سازمان پر هغه اصولو عمل کوي د نړيوالې سولې او امنيت د ساتنې لپاره اړين وي.

۷: په دې منشور کې داسې څه نشته چې سازمان ته اجازه ورکړي چې د يو هيواد په کورنيو چارو کې لاسوهنه وکړي او نه په دې منشور کې داسې څه شته چې له هيوادونو وغواړي خپل کورني مسائل ددې منشور له مخې حل وفصل کړي.

(د ملګرو ملتونو منشور دوهمه ماده)

دا د ملګــرو ملتونــو اســاسي اهــداف او اصــول دي او د يــاد طــاغوتي ســازمان ټول کارونــه د همدغــه اصــولو پــه ســيوري کې او د همدې اهدافو د ترلاسه کېدو لپاره ترسره کېږي.

دا چــې ولــې دا ســازمان يــو طــاغوتي ســازمان دی، نــو ددې ســازمان منشــور او اســلام سره پرتلــه کــوو، نــو پوهــه بــه شــو چــې ملګــري ملتونــه د معــاصر دور تــر ټولــو ســتر طــاغوت دی او داســې کفــر پــرې واجــب دی لکــه د اســلام پــه اوايلــو کې چې پر هبل کفر کول واجب و.

که د ملګــرو ملتونــو اهــدافو تــه وګــورو لــومړی هــدف دا و چــې نړيــوال امنيــت بايــد وســاتل شي او د ســولې لپــاره کــار وشي، د امنيــت او ســولې راوســتل د اســلام لــه مقاصــدو څخــه هــم دي خــو هلتــه يــې وصــول دادي چــې د قــرآن او ســنت سره ســم بايــد کــار ورتــه وشي، نــه د نړيوالــو عدليــه

ارګانونو او نړیوالو قوانینو له مخې، او د ملګرو ملتونو یا ملل ملحده دا لومړی هدف د اسلام سره په ټکر کې دی او د الله تعالی سره دښمني او د شریعت سره په جګړه کې واقع دی، سوله او امنیت په قرآن کې اسلام ته ویل شوي دي،

الله تعالی فرمايي:

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَّ لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ سُوْرَةُ الْبَقَرَة

«اې مؤمنانو! تاسي په هر اړخيز ډول په اسلام کښې ننوځئ او د شيطان پيروي مه کوئ، چې هغه ستاسي ښکاره دښمن دی»

ګورئ دلته الله تعالی مؤمنان دې ته رابللي دي چې په اسلام کې پوره ننوځئ او له دې يې ويره ورکړې چې ګورئ د شيطان له قدمونو ځان وژغورئ چې پر هغې

روان نـه شـئ، نـو معلـوميږي چـې يـوازې دوه لـوري دي، يـا بشـپړ پـه اسـلام کـې داخلېـدل او يـا د شـيطان پـه پـل پـل ايښـودل، يـا هـدايت او يـا ګمراهـي، يـا اسـلام او يـا جاهليـت، يـا دالـلـه تعـالی لاره او يـا د شـيطان لاره، يـا د اللـه تعـالی هـدايت او يـا د شـيطان ګمراهي....نـو همدغـه غوڅـه خـبره ده او مسـلمان بايـد خپـل دريـځ وپېـژني، کږيـږي راکږيـږي بـه نـه، نـه بـه شـکمن وي او نـه بـه د بېلابېلـو لوريـو او طرفونـو تـرمنځ حيرانيـږي، ځکـه مـنهج او تګـلاره يـوه ، ډيـرې نـه دي چـې مـؤمن تـرې يـوه راواخـلي او يـا يـې يـو مـنهج د بـل سره ګـډوډ کـړي، داسـې هيڅکلـه نـه ده، څـوک چـې پـه بشـپړ ډول پـه اسـلام کـې داخـل نـه شـو او يـا يـې نفـس خـالص د اللـه تعـالی شريعـت او واکمنـی تـه تسـليم نـه کـړ او يـا يـې لـه اسـلام پرتـه د بـل نظـر، فکـر ، شريعـت او مـنهج څخـه بيـزاري ونـه کـړه نـو دا بيـا د شـيطان پـه لاره دی او د شيطان په قدمونو روان دی.

(في ظلال القرآن)

نــو ددې طـــاغوتي ســـازمان لـــومړنی اســـاسي هـــدف دا واجبـوي چــې د کفـري ملتونــو د امــن د خوندیتابــه لپـاره بایـد فیصـله غیـر الله تـه یـوړل شي، او دا چـې فیصـله کـول هم د یـو عبـادت پـه څېـر دي، او څـوک چـې د اللـه نـه سـیوا د بل څیـز بنـده ګـی تـه خلـک رابـلي طـاغوت بلـل کېـږي؛ نـو ملګري ملتونه هم یو طاغوت دی.

دوهـم هـدف دا و چـې د ملتونـو تـرمنځ دوسـتانه اړیکـې بایـد هغـه اصـل تـه پـه درنـاوي تـرسره شي چـې د ملتونـو تـرمنځ د مساوات او برابرۍ غوښتنه کوي.

او دا بـل خطرنـاک هـدف دی چــې د اسـلام دوه سـتر رکنونـه "الـولاء والـبراء" نـړوي، ځکـه د اسـلامي امـت اړیکـه د کفـري ملتونو سره دا قرآن په ډیره ښایسته توګه بیان کړې ده،

الله تعالی فرمايي:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ وَ لَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِیْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَ اَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَ يُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ (۲۲ سُوْرَةُ الْمُجَادِلَة)

ژباړه: «ته به هیڅکله دا ونه مومې چې کوم خلك چې پر الله او اخرت باندې ایمان لرونکي دي، هغوی دې له هغو خلکو سره مینه کوونکي واوسي چې د الله او د هغه د پیغمبر مخالفت یې کړی دی، که څه هم د هغوی پلرونه وي، یا د هغو زامن وي، یا د هغو ورونه وي یا د هغو ټبر او کورنۍ وي. دا هغه کسان دي چې الله یې په زړونو کښې ایمان ثبت کړی دی او له خپل لوري د یو روح په ورکولو سره یې دوی تقویه کړیدي. هغه به دوی داسې جنتونو ته ننباسي چې لاندې به یې ویالې بهیږي، هلته

به د تل لپاره اوسېږي. الله له دوی څخه راضي شو او دوی له الله څخه راضي شول، دوی د الله د ګوند خلك دي. خبر دار اوسئ! همدا د الله د ډلې کسان بري موندونکي دي»

امام قرطبي فرمايي: دې آيت کې بيان شوي چې د کفارو سره موالات او دوستي ايمان بربادوي اګر که دا کفار خپلوان هم وي.

له همدې وجې الله تعالی پر مونږ فرض ګرځولي چې د کفري ملتونو سره وجنګېږو او سختي ورسره وکړو، الله تعالی فرمايي:

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَٰتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ}(١٢٣سُوْرَةُ التَّوْبَة)

ژباړه: «اې مؤمنانو! د حق له هغو منکرانو سره وجنګېږئ چې تاسي ته نږدې دي؛ او باید هغوی په تاسي کښې کلکوالی (زیړوالی) ومومي؛ او وپوهېږئ چې الله د پرهېزګارانو ملګری دی»

او قرآن کې دا هم بیان شوي چې مونږ د کفارو سره د هغوی د کفر له وجې جنګیږو :

قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُواْ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَٰغِرُونَ(29 سُوْرَةُ التَّوْبَة)

ژباړه: «له اهل کتابو څخه د هغو خلکو په خلاف وجنګېږئ چې په الله او د اخرت په ورځ ایمان نه راوړي، او څه چې الله او د هغه پیغمبر حرام کړیدي، هغه نه حراموي او حق دین خپل دین نه ګرځوي. (له هغو سره

وجنګېږئ) تر دې پوري چې په خپل لاس جزیه ورکړي او ذلیل شي»

او قرآن دا هم بیان کړي دي چې دا کفار مونږ سره د دین له وجې جګړه کوي، اګر که دا کفار نورې بهانې ولټوي او د درواغو عذرونه بیان کړي، الله تعالی فرمايي: وَ لَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ وَ مَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَ هُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ ۚ وَ اُولٰٓىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۱۷﴾ سُوْرَةُ الْبَقَرَة

ژباړه: هغوی به له تاسې سره تل په جنګ اخته وي آن تر دې چې که یې وسه ورسېږي، نو تاسې به له دې دین نه واړوي (او په دې ښه پوه شئ) له تاسې نه چې هر څوك له دې دین نه واوړي او د کفر په حالت کښې ومري، د هغه عملونه به په دنیا او اخرت دواړو کښې

بابیزه او ضایع شي داسې خلك ټول دوزخیان دي او تل به په دوزخ کښې اوسیږي.

نو د دې طاغوتي سازمان دا دوهم هدف هم په بشپړ ډول د شریعت سره په ټکر کې دی، بلکې دې هدف کې دې طاغوتي سازمان دا حق ځان ته ورکړی چې یو نوی شریعت جوړ کړي داسې شریعت چې د کافر او مسلمان ترمنځ توپیر پکې نه وي او ټول ملتونه پکې مساوي حقوق ولري. حال دا چې د شریعت جوړونه د الله تعالی له افعالو څخه دي او که بل څوک یې دعوه وکړي طاغوت بلل کیږي.

د سازمان دریم هدف بیا دادی چې له هر ډول ژبني، دیني او نژادي توپیر پرته باید نړیوال کوښښ وکړي چې د بشر حقوق درناوی او د خلکو بنیادي آزادی تامین شي، او دا هدف هم د تیر په څیر د انساني اخوت زیږنده

ده چې د دين پکې هيڅ لحاظ نشته حال دا چې الله تعالى فرمايي: وَ مَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَ الْبَصِيْرُ ﴿١٩﴾ وَ لَا الظُّلُمٰتُ وَ لَا النُّوْرُ ﴿٢٠﴾ وَ لَا الظِّلُّ وَ لَا الْحَرُوْرُ ﴿٢١﴾ وَ مَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَ لَا الْاَمْوَاتُ (٢٢ سُوْرَةُ فَاطِر)

ژباړه: ړوند او ليدونکى برابرندي. نه تيارې او رڼا يوشانته دي، نه يخ سيورى او تود لمر يوشانته دي، او نه ژوندي او مړي سره مساوي دي.

بل ځاى الله تعالى فرمايي: اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ١ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ (سُوْرَةُ صٓ)

ايامونږهغه خلك چې ايمان راوړي او نيك عملونه كوي او هغه كسان چې په ځمكه كښې فساد كوونكي دي يوشانته كوو؟ ايا مونږپرهيزګاران دفاجرانو په شان وګرځوو؟

اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ (٢٨ سُوْرَةُ التَّوْبَة)

ژباړه: مشرکان ناولي دي

وقال النبي صلى الله عليه وسلم: المؤمن لا ينجس

خو مونږ بيا وايو : إنا براء منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده!

څلورم هدف: د ټولو هيوادونو د کارونو مرجع به دا سازمان وي، يعنې که په ساده عبارت ووايو: دا کفري او طاغوتي سازمان بايد د بنده ګانو په ټولو کارونو حاکم وي او ټول واک بايد له دې سازمان سره وي، او همدې سازمان ته ورته ښېزونو لپاره قرآن کې د طاغوت اصطلاح کارول شوې ده، ځکه دې سازمان له ټولو حدودو څخه تجاوز کړی ده، د الله تعالى نه سيوا يې د ربوبيت دعوه کړې چې قوانين جوړوي، د الله تعالى نه سيوا يې د الوهيت دعوه کړې چې تابعداري او پيروي يې کېږي او

د الله تعالى د شريعت نه سيوا دې ته فيصله وکړل کېږي؛ نو چې دا سازمان طاغوت نه وي بيا به څه شى طاغوت وي؟!!!!

الله تعالى فرمايي:]

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا إِلَى الطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا أَن يَكْفُرُوا بِهِۦ وَيُرِيدُ الشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا(٦٠ سُوْرَةُ النِّسَآء)

ژباړه: «[اې پېغمبره!] ايا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چي دعوه کوي چي: موږ پر هغه کتاب چي تا ته راغلى دى او پر هغو کتابونو چي له تا څخه مخکي نازل شوي ول ايمان راوړيدى؟ - خو غواړي چي خپلي چاري د فېصلې لپاره د طاغوت(شيطان) لوري ته وړاندي کړي. حال دا دى چي هغو ته له طاغوت څخه د منکرېدو حُکم

شوی ؤ. شيطان غواړي هغوی وغولوي او د سمي لارې څخه يې ډېر لرې وباسي»

قال الطبري مبينا معنى الطاغوت أنه كل ذي طغيان على الله فعبد من دونه إما بقهر منه لمن عبده وإما بطاعة ممن عبده له إنسانا كان ذلك المعبود، أ، شيطانا أو وثنا ، أو صنما أو كائنا من كان من شى

همداسې که د منشور دوهمې مادې ته څوک فکر وکړي په کوم کې چې ددې سازمان او غړيو ترمنځ اړيکه خلاصه شوې ده، نو پوهه به شي چې په ياده ماده کې د ملګرو ملتونو سره بشپړه او پوره ولاء، دوستي او محبت دی او ددې سازمان له دښمنانو څخه بشپړ او پوره براءت دی، او همدا هغه څه و چې د امارت په لومړي دور کې ونه منل شول نو لسګونه هيوادونو پر افغانستان بريد وکړ ځکه ملا عمر د ملګرو ملتونو له

دښمن اسامه رحمه الله څخه براءت نه کاوه، خو نن چې مرتدو طالبانو د دې طاغوت له سرسخته دښمنانو اسلامي دولت څخه براءت وکړ او د هغوی سره یې د دې طاغوتي سازمان د رضا کولو په موخه جګړه وکړه نو کابل یې هم وروسپاره او د میلیاردونو ډالرو بنډلونه هم ورته سپاري.

خلاصه دا چې د ملګرو ملتونو سازمان یو کفري او طاغوتي سازمان دی چې د اسلام سره د جګړې او د ولسونو پر خټونو د واکمنۍ لپاره جوړ شوی، تر څو ولسونه او ملتونه یې تابعداري وکړي، مشري یې ومني او ددې طاغوتي سازمان قوانینو ته غاړه کېږدي، او ویلی شو چې دا یو له هغو خبیثو سازمانونو څخه دی چې ځمکې یې لیدلي دي.

د ملګرو ملتونو يا ملل ملحده سازمان داسې يو سازمان دی چې د الله تعالی نه سيوا قوانين جوړوي، بلکې په نړۍ کې د قانون جوړونې لومړی مصدر ځان ګڼي، او ددې لپاره ياد سازمان **د نړيوالو قوانينو کميټه** په نوم يوه کميټه هم لري چې اساسي دندې يې د قانون سازۍ په برخه کې نوي تغيرات راوستل، د نړيوالو قوانينو قاعدې قانوني ګرځول او د پروژو او تړونونو تنظيمول او نور دي.

د ملګرو ملتونو سازمان يوازې په قانون جوړونې اکتفاء نه ده کړې، بلکې په همدې طاغوتي قوانينو سره نړۍ اداره کوي، او دا قوانين پر هيوادونو لازموي، چې اوس خبره تر دې رسېدلې چې ډېری هيوادونه، سازمانونه، حکومتونه او ډلې د ملګرو ملتونو سازمان، ددې سازمان طاغوتي قوانينو او ددې سازمان شرکي محکمې ته

خپلـــې فيصـــلې وړي، او دې طـــاغوتي ســـازمان هـــم ددې فيصـلو لپـاره د **عـدالت نړيوالـه محكمـه** پـه نـوم محكمـه جـوړه کـړې ده، چـې د دولتونـو او سـازمانونو تـرمنځ پـه طاغوتي او شرکي قوانينو سره فيصلې کوي.

پـر همـدې اسـاس د ملګـرو ملتونـو سـازمان خپـل قـوانين او مقـررات لــه دې پرتــه ګرځــولي چــې ځــوک پســې تعقيــب وکـړي او يـا پـرې نيوکـه وکـړي، دا سـازمان د خپلـو فرمـانونو منـل او نافـذول واجـب ګڼـي، او هـيڅ ډلـه، سـازمان او يـا دولـت حـق نـه لـري چـې د ملګـرو ملتونـو پـر قوانينـو او مقرراتـو نيوکـه وکـړي وکـړي او يـا يـې رد کـړي، لـه همـدې وجـې يـې خپـل قـوانين پـه وچ زور او درواغـو سره **نړيـوال قـوانين** نومـولي او همـدا نړيـوال قـوانين دي چـې پـر ټولـه نـړۍ واکمنـي کـوي او پـه قـانون جوړونـه کـې لـومړۍ او اساسي مصدر ګرځېدلی دی، أخزاهم الله تعالی.

همدارنګـــه دا طـــاغوتي فرعـــوني او كـــافر ســـازمان هيوادونـــه كفـر تـه مجبـوروي او د ملتونـو پـه څېونـو سـپاره شـوي دي، ځکـه هـر هغـه ډلـه چـې د نړيوالـو قوانينـو لـه نظـم څخـه ځـان وبـاسي، ملګـرو ملتونـو تـه دا د قبـول وړ نـه ده، بلكـې پـه هـر هغـه ډلـه او هيـواد د امنيـت شـورا لـه لارې زور راوړي او دې تـه يـې مجبـوروي چـې دغـو نړيوالـو قوانينـو تـه غـاړه كېـږدي. دوى دا ډول قـوانين منـل شـوي قـوانين هـم بـولي لكـه د ويانـا كنوانسـيون او وغيـره نـور نړيـوال قـوانين چـې د مرتـدو طالبـانو پـه شـمول ټولـو طـاغوتي هيوادونـو مـنلي دي او ورته يې غاړه ايښې ده.

ددې طـاغوتي سـازمان بنيـاد د همـدې لپـاره ايښـودل شـوى چـــې د اســـلام پـــر ضـــد مبـــارزه وكـــړي، او پرېنـــږدي چـــې مســـلمانان يـــو اســـلامي دولـــت جـــوړ كـــړي، ددې ســـازمان او پـــه ځـــانګړي ډول د كـــافرې او غـــادرې امنيـــت شـــورا لـــه

جوړېدو راهيسې دوی د هرې هغې هڅې او کوښښ سره مبارزه کړې چې د اسلامي دولت د جوړېدو، قيام او اقامې لپاره شوېده او يا کېږي، دې سازمان د الله تعالی په لاره کې جهاد حرام وګرځاوه، جهاد يې جرم وباله او د ترهګرۍ له ډولونو څخه يې وشمېره، په اسلامي شريعت يې فيصله د نړيوال نظم او نړيوالو قوانينو څخه خروج وګڼلو او هر هغه ډله چې د شريعت د قيام لپاره مبارزه وکړي ددې طاغوتي او کفري سازمان د منشور د اووم څپرکي سره سم بايد ورسره جګړه وشي.

د ملګرو ملتونو طاغوتي سازمان د وخت د فرعون په څېر دی، هغه هم خلک په زوره خپل ربوبيت ته رابلل او دا سازمان هم حکومتونه، ملتونه او سازمانونه مجبوروي چې ددې سازمان قوانين او واک ومني.

ددې سازمان ځینې نورې مجرمې څانګې هم شته چې هره څانګه یې د ملګرو ملتونو په څېر یو طاغوت ګرځېدلی دی، لکه د قوانینو نړیواله کمیټه، چې قوانین جوړوي، د لاهای محکمه چې سازمان یې د عدل نړیواله محکمه هم بولي، همدارنګه امنیت شورا چې د ملګرو ملتونو یو مهمه څانګه ګڼل کېږي او دا طاغوتي او کفري شورا د نړۍ امنیت او د سولې مسؤولیت پر غاړه لري، او ددې امنیت او سولې څخه هدف د کفارو او کفري هیوادونه د امنیت ټینګښت دی، همداسې که د اسلامي امت له لوري د نړۍ یهودو، صلیبیانو او نورو کفارو ته هر ډول ګواښ پیښ شي ، نو امنیت شورا د ملګرو ملتونو د منشور داووم څپرکي سره سم کولی شي د هغوی پر ضد پوځي، امنیتي او بل هر ډول ګام پورته کړي تر دې چې یاد ګواښ لمنځه یوسي، له همدې وجې ملګرو ملتونو په خپل منشور کې لیکلي چې امنیت شورا پر

ټولو غړیو هیوادونو قانوني سلطه لري او د امنیت شورا پر پریکړو باید ټول هیوادونه عمل وکړي.

د ملګرو ملتونو طاغوتي سازمان یوه بله څانګه یونیسکو ده چې دا هم یو کفري او شرکي سازمان دی، چې د فرهنګ، تعلیم او هنر برخو کې کار کوي او په خلاصه ډول د بیان آزادي غواړي، یعنې د ډاګیز کفر کولو آزادي، دا سازمان په مطلق ډول د رسنیو آزادي هم غواړي که په هر رنګ او بڼه وي، دا سازمان شرعي حدود جرم ګڼي، لکه د زناکار رجم کول او یا په دورو وهل جرم بولي او د شخصي حقوقو سره په ټکر کې بولي، چې دا سازمان هم د ملګرو ملتونو د سازمان د نورو څانګو په څېر یو کفري، شرکي او طاغوتي سازمان دی.

مونږ مخکې په تفصیل سره ددې سازمان حکم بیان کړ چې دا یو ستر طاغوت دی، نو پر همدې اساس هر هغه

دولت، حکومت او یا جماعت چې ددې سازمان غړیتوب اخلي او یا ددې سازمان قوانینو ته ژمن وي، نو هغه کافر کېږي، ځکه دا سازمان هیڅ چاته غړیتوب نه ورکوي مګر دا چې ددې سازمان قوانینو ته به ژمنتیا ښايي، او مونږ د ملګرو ملتونو منشور په اړه وغږیدو چې دا منشور له سره تر پایه کفري او شرکي منشور دی، نو اوس یو کفري، طاغوتي او شرکي منشور ته ژمنتیا دا په یقیني ډول صریح کفر دی، د ملګرو ملتونو په منشور کې صریح کفریات لکه د دینونو ترمنځ مساوات او برابري، جهاد جرم ګڼل، پر شریعت فیصله کول جرم ګڼل ، د انسانانو ترمنځ مساوات او نور شتون لري، نو هر هغه څوک چې دې منشور ته ژمن وي بې له شکه چې کفر کې واقع کېږي.

چې د دغه حکومتونو له ډلې څخه يو يې د سعودي حکومت هم دی چې په دې سازمان کې عضويت لري او ددې سازمان زياتره بوديجه هم د سعودي حکومت ورکوي ، همدارنګه د پاکستان حکومت هم دی چې په ملګرو ملتونو کې په عضويت سره مرتد ګرځېدلی دی، او نور هم ډېری حکومتونه شته؛ اګر چې ددې حکومتونو نور هم ډېری نواقض شته خو مونږ ترې دلته دا يو مهم ياد کړ.

د ملګرو ملتونو د منشور د دوهم څپرکي په څلورمه ماده کې راغلي دي: "ملګري ملتونه ټولو هغو هيوادونو ته عضويت ورکوي چې د سولې سره مينه لري او د ملګرو ملتونو منشور ته ځان ژمن بولي" ، نو دلته په صراحت سره ويل شوي چې د ملګرو ملتونو د عضويت لپاره

اساسي شرط دې کفـري، طـاغوتي او شرکـي منشـور تـه ژمنتیا ده.

دا چې ددې سازمان کفر مو بیان کړ نو اوس وایو:

هـر هغـه څـوک چـې ددې سـازمان کومـک وکـړي کـافر دی، هـر هغـه څـوک چـې ددې سـازمان منشـور تـه خلـک راوبـلي، یا دا منشور ومنـي، یـا پـرې پابنـدي وکـړي او یـا یـې درنـاوی وکـړي هغـه کـافر دی، ځکـه دا د کفـر احـترام او درنـاوی کـول دي.

قـدرمنو لوسـتونکو ! د ملګـرو ملتونـو او امنیـت شـورا او یـا نـورو طـاغوتي سـازمانونو د اسـلام سره دښـمني یـو نـه پټیـدونکی حقیقـت دی چـې عـام او خـاص مسـلمانان، لـوی او واړه یـې پیـژني، بلکـې د هـر مسـلمان پـه ضـمیر کـې دا ده چـې دا سـازمان یـوازې د اسـلام سره د جګـړې لپـاره جـوړ شـوی دی، همـدې طـاغوتي سـازمان فلسـطین وویشـه

او يهودو ته يې وسپاره، همدې سازمان يهودو ته په فلسطين کې حق ورکړ او يهودو ته يې په ملګرو ملتونو کې عضويت ورکړ، او همدا سازمان دی چې په معاصر تاريخ کې يې د اسلام پر ضد ټولې جګړې رهبري کړي دي، چې بوسنيا، هرسک، کوسوفا، عراق، افغانستان، شام، افريقا او د مسلمانانو نور ښارونه يې څرګند مثالونه دي.

همدارنګه د ملګرو ملتونو په سازمان کې په غړيتوب سره انسان په کفر اکبر کې واقع کېږي، د اسلام له دائرې څخه وځي او لاندې نواقض پکې راځي:

۱: دې سازمان ته ننوتونکی پر دې راضي شو چې دې ستر طاغوت او ددې طاغوت قوانينو ته فيصله يوسي، بلکې د نويو قوانينو د پاس کېدو پر مهال خو کله کله دا نوی داخليدونکی قانون جوړونکی وګرځي، او په دې د

ټول امت اجماع ده چې په خپله خوښه، رضا او بې له کوم زور او جبر څخه طاغوت ته فیصله وړل کفر دی:
الله تعالی فرمايي: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا إِلَى الطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا أَن يَكْفُرُوا بِهِۦ وَيُرِيدُ الشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا(٦٠ سُوْرَةُ النِّسَآء)

ژباړه: «[اې پیغمبره!] ایا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چي دعوه کوي چي: موږ پر هغه کتاب چي تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چي له تا څخه مخکي نازل شوي ول ایمان راوړیدی؟ - خو غواړي چي خپلي چاري د فیصلې لپاره د طاغوت(شیطان) لوري ته وړاندي کړي. حال دا دی چي هغو ته له طاغوت څخه د منکرېدو حُکم شوی ؤ. شیطان غواړي هغوی وغولوي او د سمي لاري څخه یې ډېر لري وباسي»

او په دې کفر کې د اهل قبله وو ترمنځ د هیڅ اختلاف نشته تر دې چې غلاة مرجئه او جهمیه هم دا عمل کفر ګڼي، او ملګرو ملتونو په خپل منشور کې بار بار دا خبره ذکر کړې ده چې ددې سازمان غړي هیوادونو باید د سازمان منشور ته ژمن وي، نو د دوی په کفر کې هیڅوک اختلاف نه کوي مګر هغه چې یا خو ملګري ملتونه نه پیژني او ترې ناخبره وي او یا منافق وي چې دین په لږه ارزانه دنیا سره خرڅوي.

۲: په دې سازمان کې ننوتونکی د الله د دوستانو پر وړاندې د الله د دښمنانو سره په ایتلاف کې ننوځي او د هغوی نصرت کوي، چې دا د کفارو سره موالات دی او انسان ورسره کافر کیږي، الله تعالی فرمايي: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَ النَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَ مَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ سُوْرَةُ الْمَآئِدَة

ژباړه: ای مؤمنانو! يهوديان او عيسائيان خپل ملګري مه نيسئ، دوی په خپلو مينځو کښې سره ملګري دي. او که له تاسې نه څوک هغوی خپل ملګري نيسي نو بيا هغه هم په هماغو کښې شمېرل کېږي، په دې کښې شك نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښوونې څخه بې برخې کوي.

او په دې سازمان کې ټول غړي مکلف دي چې ددې سازمان له دوستانو سره دوستي او ولاء او له دښمنانو سره يې دښمني او براءوکړي.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَىِٕنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَ لَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّ اِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۱﴾ سُوْرَةُ الْحَشْر

ژباړه: ته هغوکسانو ته نه ګورې چې هغوی دمنافقت کړنلاره غوره کړېده؟ دوی خپلو کافرو اهل کتابو

ورونړوته وايي ((که تاسي وويستل شوئ نو مونږ به هم له تاسي سره ووځو او ستاسي په باب به مونږ دهيچا خبره هيڅکله ونه منواوکه له تاسي سره جنګ وکړای شو نو مونږ به ستاسي مرسته وکړو)) خوالله شاهد دی چې دغه خلك قطعي درواغجن دي.

علماوو په دې مسئله کې ليکلي:

د مشرکينو په پټه داسي وعده که چيرې دوی وشړل شي نو دوی به يې نصرت وکړي ملا به يې وتړي او له دوی سره به ووځي دا نفاق او کفر و، اګر که د درواغو عده وه ، نو د هغه چا به څه حال وي چې په ښکاره دا کار وکړي، کفارو ته وروړاندې شي، د هغوی په تابعداری کې ننوځي، ملاتړ يې وکړي، غاړه ورته کېږدي، د هغوی له ډلې څخه وګرځي، او په مال او نظر سره د هغوی مرسته وکړي" {رسالة الدلائل}

قاسم بن سلام په الغريب ۳| ۱۴۲ کې فرمايي: هر هغه څوک چې د مسلمانانو پر ضد د کفارو سره تړون وکړي او ورسره تحالف جوړ کړي، اګر که مرسته او نصرت لا نه وي واقع شوی، يوازې وعده يې ورکړې وي، چې ملاتړ به يې کوي او په همدې خبره يې تړون او ايتلاف رامنځته شوی وي د دې آيت حکم ورته شامل دی چې:

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَىِٕنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَ لَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّ اِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۱﴾ سُوْرَةُ الْحَشْر

او علماوو دا هم ليکلي دي چې په اوسني عصر کې د ترهګرۍ په نوم د مجاهدينو او جهاد پر ضد تړونونه او ايتلافونه هم په دې کې شامل دي.

[الحد الفاصل بين موالاة وتولي الكفار]

٣: د ملګـرو ملتونـو پـه سـازمان کـې داخلېـدونکی چې د سـازمان منشـور ومنـي او ورتـه ژمنتيـا وښـايي پـه دې د ديـن لـه ضروريـاتو څخـه منکـر ګرځـي، لکـه د مسـلمان او کـافر تـرمنځ جلاوالـی او د مشـرکينو سره د دښـمنۍ وجـوب او تـرې بيـزاري شـيخ سـليمان آل الشـيخ پـه رسـالة الـدلائل کـې ددې آيـت لانـدې چـې: يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّیْ وَ عَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَ قَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَ اِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِیْ سَبِيْلِیْ وَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِیْ ۖۗ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖۗ وَ اَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَ مَآ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَ مَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١﴾ سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَة

ژباړه: ای هغو کسانو چې ايمان مو راوړيدی، که تاسې زما په لاره کښې د جهاد کولو له پاره او زما د رضا دګټلو پخاطر (وطن پرې ايښئ اوله کورونو څخه) وتلي يئ نو

زما او خپل دښمنان دوستان مه نیسئ، تاسې لـه هغوی سره دوستانه اچـوئ، پداسې حـال کښې کـوم حـق چـې تاسې تـه راغلی دی دهغـه لـه منلونـه هغـوی انکـار کړیدی او دهغـو چلنـد دادی چـې پیغمبـر (صـلی الله علیـه وسـلم) او پخپلـه تاسـې صـرف پـدې ګناه لـه وطـن څخـه باسـي چـې تاسـې پخپـل رب الله بانـدې ایمـان راوړی دی، تاسـې پـه پټـه هغـوی تـه دوسـتانه پیغامونـه لیږئ پداسـې حـال کښې چې څه چې تاسې پـه پټـه کـوئ او څـه چې پـه ښـکاره کـوئ پـه هـر څـه زه پـوهیږم، هـر څـوك چې لـه تاسې نـه داسې وکړي هغه په یقیني توګه له سمې لارې نه بیلاری شو.

لیکي:اللـه تعـالی خـبر ورکـړ چـې هـر چـا چـې د کفـارو سره مـوالات او تـولي وکـړه اګـر کـه یـې خپلـوان وي دا د سـمې لارې نـه ګمـراه شـو، یعنـې د سـمې لارې نـه ووت او د ګمراهـۍ پـه لـور ولاړ، نـو کـه څـوک مـوالات کـې اختـه وي او بیـا هـم وایـي چـې پـه صراې مسـتقیم یـم او تـرې نـه یـم

وتلـى، نـو دا خـو د اللـه تعـالى تكـذيب دى او څـوک چې د اللـه تكـذيب وكـړي هغـه كـافر دى، او دا خـو د حـرام مـوالات حـلال ګڼـل دي او څـوک چې حـرام حـلال وګڼـي هغـه كـافر دى.

أبا بطين رحمه الله د ابـن تيميـه رحمـه اللـه قـول ذكـر كـوي: د ديـن هغـه ظـاهري كارونـه چې عـام او خـاص مسـلمانان يې پېـژني، چې دا ديـن دى لكـه يـوازې د اللـه تعـالى پـه بنـده ګـۍ امـر، د يهـودو، نصـرانيانو او مشـركينو سره دښـمني، د فحشـاء، سـود، شرابـو او جـوارۍ حرمـت او نور... ددې څخه انكار كول كفر دى.

كتـاب الحقـائق في التوحيـد ملخصـا مـن الـدرر ١٠/٣٧٢ – ٣٧٣

۴: پـه دې سـازمان كـې داخليـدونكي پـه ضـمني توګـه د جهـاد د فريضـې د لغـو كېـدو موافقـت وكـړ، چـې د ملګـرو

ملتونو لـه منشـور څخـه معلـومیږي چې دا د جهـاد د عظیمې فریضې لغو کول د اسـلامي همکـاریو سـازمان هـم ترسره کـړي دي، چـې دا هـم سـتر کفـر او د اللـه تعـالی د دیـن تحریـف دی، او پـر دې د امـت اجـماع ده چـې جهـاد الطلـب د دیـن لـه سـترو فریضـو او معلومـو ضروري مسـایلو څخـه دی، څـوک چـې د جهـاد لـه دې ډول څخـه منکـر وي هغـه پـه اجـماع د امـت سره کـافر دی او د اسـلام څخه وتلی دی.

طالبان دلته یوه شبهه د عـامو خلکو پـه اذهـانو کې اچـوي او وایـي چـې مـونږ خـو یـې یـوازې هغـه قـوانین او مقـررات منـو چـې د اسـلام سره پـه ټکـر کـې نـه وي، او یـا وایـي پـه ملګـرو ملتونـو کـې زمـونږ د عضـویت غوښـتنه او یـا یـې قوانینـو تـه ژمنتیـا داسـې مثـال لـري لکـه نبـي صـلی اللـه علیـه وسـلم چـې د عبداللـه بـن جـدعان مشرک پـه کـور کې

په ترسره شوي تړون حلف الفضول کې برخه اخیستې وه، نو راځئ د ملېشو دې شبهې ته هم ځواب ولولئ؟

سبحان الله مرتد طالبان اوس دومره سپین سترګي شوي دي چې د دومره صریح او ډاګیز کفر لپاره هم دوی دلائل ګوري او غواړي چې عامو مسلمانانو ته دوکه ورکړي او له هغوی خپل دا صریح کفر پټ کړي، لومړی خو باید ووایم چې مرتد طالبان د ملګرو ملتونو منشور ته ژمن دي او په بار بار د دوی مسؤلینو لکه مرتد سهیل شاهین، مرتد عباس ستانکزي، مرتد امیرخان متقي، مرتد مولوي عبدالکبیر او نورو مرتدینو په خپله خوله ددې اعتراف کړی چې مونږ د ملګرو ملتونو څخه رسمیت غواړو، مونږ د ملګرو ملتونو قوانینو ته ژمن یو او مونږ د رسمیت پېژندنې او په ملګرو ملتونو کې د عضویت ټول شرطونه پوره کړي دي، تر دې چې د دوی

مرتد امیر ملا هبة الله هم په خپل یو بیان کې ضمنا پر دې اعتراف کړی چې مونږ غواړو د ملګرو ملتونو په سازمان کې ورننوځو، موصوف وایي: چې نړۍ د یو کلي په څېر ده او مونږ هم غواړو ددې کلي د یو کور په څېر په امنیت کې ژوند وکړو!

معنا د کلي د ملک ملګرو ملتونو څخه غواړو چې مونږ ته هم په دې کلي کې یو کور راکړي او د نورو کلیوالو یهودو، صلیبیانو، روافضو، هندوانو او ملحدینو سره د صمیمیت په فضا کې ژوند وکړو.

مرتد طالبان تل دا اعتراف کوي چې دوی د ملګرو ملتونو د عضویت شروط پوره کړي دي نو ولې دوی په رسمیت نه پېژندل کېږي، آیا پوهېږئ چې د رسمیت او عضویت شروط څه دي؟

د ملګرو ملتونو د منشور د دوهم څپرکي په څلورمه ماده کې راغلي دي: "ملګري ملتونه ټولو هغو هیوادونو ته عضویت ورکوي چې د سولې سره مینه لري او د ملګرو ملتونو منشور ته ځان ژمن بولي" ، نو دلته په صراحت سره ویل شوي چې د ملګرو ملتونو د عضویت لپاره اساسي شرط دې کفري، طاغوتي او شرکي منشور ته ژمنتیا ده.

نو اوس تاسې ووایاست چې مرتد طالبان دداسې شروطو د پوره کولو وروسته مسلمان پاتې دي او که نه کافر دي؟!!

الله تعالی فرمایي: اِنَّ الَّذِیْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰۤى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَیَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّیْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ؕ وَ اَمْلٰى لَهُمْ ﴿۲۵﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِیْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِیْعُكُمْ فِیْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۖۚ وَ اللّٰهُ یَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿۲۶﴾ سُوْرَةُ مُحَمَّد

ژباړه: حقيقت دادی کوم کسان چې دهدايت له روښانه کېدونه وروسته له هغه نه په شا وګرځېدل د هغو لپاره شيطان دغه کړنلاره اسانه کړېده او د درواغجنو هيلو لړۍ يې دهغو لپاره اوږده کړېده. له همدې امله دوی د الله د نازل کړي دين بد ګڼونکوته وويل چې په ځينو چاروکښې به مونږ ستاسې منو. الله د دوی په دغوپټوخبروښه پوهېږي

دا چې مرتد طالبان خلکو ته دا شبهه وراچوي چې مونږ خو يې يوازې هغه قوانين منو چې د اسلامي شريعت سره په ټکر کې نه وي، نو دا يوازې دوکه ورکول دي:
يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَ مَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَشْعُرُوْنَ ؕ﴿٩﴾ سُوْرَةُ الْبَقَرَة

ژباړه: هغوي له الله او مؤمنانو سره غولونه را اخيستې، خو هغوی په اصل کښې په خپله خپل ځانونه غولوي او له هغو سره ددې شعور نشته

او د دوی دا شبهه کټ مټ د زنادقه وو او ملحدينو په ځېر شبهه ده، ځکه چې د ملګرو ملتونو د منشور هيڅ ماده د اسلامي شريعت سره سمون نه خوري او الف څخه تر ياء پورې ټول سراسر کفر دی، تر دې چې د ملګرو ملتونو دا نوم هم د اسلام سره په ټکر کې دی نور خو لا څه کوې، او په همدې نوم کې يې هم د اسلام عظيم دوه رکنونه الولاء والبراء نړولي دي، قرآن کې الله تعالی فرمايي: مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ ۚ وَ الَّذِيْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ(٢٩ سُوْرَةُ الْفَتْح)

ژباړه: محمد صلی الله عليه وسلم د الله رسول دی، او کوم کسان چې له هغه سره ملګري دي هغوی پرکافرانو سخت اوپه خپلو مينځو کښې خواخوږي دي.

خـو دا سـازمان وایـي چـې نـه ټـول ملتونـه کـه کـافر دي کـه مسـلمان ملګرتیـا ورسره پـه کـار ده او بایـد وروڼـه وروڼـه شي.

همداسـې مـونږ د دې طـاغوتي سـازمان لـومړۍ او دوهمـه مـاده چـې د ملګـرو ملتونـو اهـداف او ددې سـازمان د غړیـو هیوادونـو لپـاره پکـې اصـول بیـان شـوي دي بیـان کـړي وو چې د یـادو مـادو هـره جملـه او هـره کـړۍ یـې جـلا جـلا کفـر و، او خلاصـه یـې د شریعـت د اصـولو او فروعـو، عقیـدې او منهج سره دښمني وه.

راځـئ ددې منشـور ځینـې نـورې مـادې هـم وګـورو چـې څومره د شریعت سره په ټکر کې دي:

پـه پنځمـه مـاده کـې امنیـت شـورا تـه د غړیـو هیوادونـو پـه اړه بشـپړ اختیـار ورکـړل شـوی دی، حـال دا چـې اللـه

تعالى فرمايي: اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْاَمْرُ (۵۴ سُوْرَةُ الْاَعْرَاف)

ژباړه: ټول د هغه د امر تابع دي. خبردار اوسئ:

شپږمه ماده کې دي که څوک د سازمان له منشور څخه په پرلپسې توګه سرغړونه کوي د عمومي اسمبلۍ څخه به ويستل کېږي، معنا دا چې هر کفر، شرک او بې ديني کوه خو د منشور خلاف به نه کوې.

اوومه ماده کې ټول هغه ارګانونه ذکر شوي چې د اسلامي نړۍ د اوسنيو ناخوالو اصلي عاملين دي، لکه د اسلامي نړۍ په اشغال کې امنيت شورا، د بې حيايۍ او فحشاء د ترويج په برخه کې يونيسکو، اقتصادي اشغال په برخه کې نړيوال بانک، د روغتيايي ناخوالو په برخه کې ډبليو ايچ او يا د روغتيا نړيوال سازمان.... او دا ټول ارګانونه ددې طاغوتي سازمان څانګې دي.

لسمه ماده کې دي چې ټول غړي باید په عمومي اسمبلي کې د منشور په چوکاټ کې پوښتنې مطرح کړي، یانې هیڅ غړی هیواد له دې طاغوتي منشور څخه پورته نه دی.

یوولسمه ماده کې بیا دې سازمان ته دا حق ورکړل شوی چې د نړیوال امنیت چې په اصل کې د کفارو، کفري هیوادونو او کفري سازمانونو امن دی چې پر وسلو بندیز ولګوي او یا یې لمنځه یوسي.

عمومي اسمبلي چې پکې غړي هیوادونه دي باید د امنیت شورا پام هغو حالاتو ته راواړوي چې نړیوال امنیت ګواښي چې دا هم د مسلمانانو پر ضد ښکاره د دښمنۍ ماده ده.

دیارلسمه ماده کې غړي هیوادونه باید په سیاسي ډګر کې نړیوالې همکارۍ او نړیوال طاغوتي قانون ته وده

ورکړي او له هر ډول ژبني، مذهبي ، نژادي او توکمیز توپیر پرته د بشري حقونو او بنسټیزو آزادیو د تحقق لپاره کار کول.

اوولسمه ماده کې ددې سازمان لګښتونه د عمومي اسمبلۍ د غړو له لوریو ورکول کیږي، او که کوم غړی هیواد لګښتونه تادیه نه کړي د رایې ورکولو حق ترې اخیستل کیږي. دا هر چاته پته ده چې ددې سازمان ټولې پیسې د اسلام پر ضد دښمنۍ کې مصرفیږي چې دا څو ورځې وړاندې هم مرتدو طالبانو دا خبره کړې وه که چیرې ملګري ملتونو کې چوکۍ مونږ ته وسپارل شي مونږ اماده یو چې د تیرو کلونو لګښتونو پیسې هم تادیه کړو.

اتلسمه ماده کې ددې سازمان سیستم په سیکولریزم، جمهوریت او دیموکراسۍ استوار دي او د همدې شرکي

تګلارې په سيوري کې د سازمان ټولې پريکړې د رايو له لارې صورت نيسي.

پنځم فصل کې امنيت شورا باندې خبره شوې چې دا شورا پنځه دايمي غړي لري، چين، روسيه، فرانسه، بريتانيا او امريکا او تاسې وګورئ په اسلامي نړۍ ټول يرغلونه د همدې پنځو هيوادونو له لوري ترسره کېږي او اوس هم اسلامي نړۍ همدې پنځو هيوادونو په خپلو منځونو کې سره ويشلې ده. ددې شورا ټول لګښتونه د سازمان غړي هيوادونه پرې کوي او ټول غړي هيوادونه مکلف دي چې د سازمان د منشور سم د امنيت شورا ټولې پريکړې ومني او عملي کړي، ټولې هغه شخړې چې امنيت شورا ته راجع کېږي بايد د عدالت نړيوالې محکمې ته راجع شي.

شپږم او اووم څپرکي کې بیا راغلي دي چې که چیرې نړیوالې سولې ته ګواښ متوجه شي امنیت شورا باید سملاسي په کار پیل وکړي او ددې ګواښ د لمنځه وړلو لپاره د اقتصادي بندیزونو، دیپلوماتیکو اړیکو قطع کولو او هوایي، ځمکني او سمندري ترانسپورت بندولو پریکړه وکړي چې ټول غړي هیوادونه به یې پلي کوي، او که چیرې د ګواښ د ختمولو لپاره پورتني اقدامات کافي نه وي نو امنیت شورا به پریکړه کوي چې هوایي، ځمکني او یا سمندري پوځي اقدامات پورته کړای شي چې دا اقدامات به د غړو هیوادونو له لوریو ترسره کېږي؛ تر څو نړیوالې سولې ته راپیښ شوی ګواښ لمنځه ولاړ شي.

د نړیوالې سولې د تامین لپاره ټول غړي ددې ژمنه کوي چې وسله وال ځواکونه، مرستې او آسانتیاوې به برابروي.

او ددې لپاره چې ملګري ملتونه عاجل نظامي اقدام وکړای شي، باید د سازمان هر غړی هیواد ملي هوايي ځواک ولري، معنا دا چې په اسلامي هیوادونو کې د ملي هوايي ځواک په نامه پوځیان د اسلام په درد نه شي دوا کېدای بلکې دا د ملګرو ملتونو د طاغوتي سازمان بې کرایې پوځیان دي.

د امنیت شورا د نظامي چارو کمیټه، یعنې د نړۍ د پوځي پریکړو ټول واک یوازې له دایمي غړو سره دی، همدې لپاره څو ورځې وړاندې د مرتدو طالبانو د رئیس الوزراء سیاسي معاون مولوي عبدالکبیر په ډیر ویاړ سره ویل چې اوس خو په امنیت شورا کې دوه غړي زمونږ نږدې دوستان دي، حالانکه همدا د امنیت شورا پنځه غړي پر اسلامي نړۍ د ټولو یرغلونو اصلي عاملین دي.

په اتم څپرکي کې پر سیمه اییزو تشکیلاتو خبره شوې او په صراحتا ډول پکې ویل شوي چې د دښمن دولت اصطلاح د هر هغه چا لپاره کارول کېږي چې ددې منشور د لاسلیک کوونکو دښمن و، اوس دې نو هر مسلمان فکر وکړي چې ددې کفري منشور پلوي کوي او که دښمني؛ ځکه ددې طاغوتي سازمان دښمن هر هغه څوک دی چې ددې کفري منشور دښمن وي.

نهم څپرکي کې پر نړیواله اقتصادي او ټولنیزه همکارۍ خبره شوې ده چې د نړۍ ټولې همکارۍ باید د دې طاغوتي منشور په چوکاټ کې، له هر ډول توپیر پرته او د متقابل درناوي په سیوري کې ترسره شي، او بیا د سازمان ټول غړي مکلف ګرځول شوي چې د ټاکل شویو موخو د لاسته راوړلو لپاره به د سازمان سره په ګډه او جلا توګه کار کوي.

او نــه یــوازې حکومتونــه بایــد تخصصي- اداري هــم چــې پــه نړیوالــه توګــه پــه ټــولنیزو، اقتصــادي، روغتیــایي، تعلیمــي او نورو برخــو کــې کــار کــوي هــم بایــد ســازمان تــه حوالــه کړای شي.

لســم څپرکــی د اقتصــادي او ټــولنیزې شــورا اړونــد دی چــې دا شــورا هــم پنځــه څلویښــت غــړي لــري او د امنیــت شــورا او ملګرو ملتونــو تــر لاس لانــدې کــار کــوي، ددې شــورا کــار د بشر- حقونــو تــه د درنــاوي او د بســټیزو آزادیــو لکــه د بیــان آزادي، عقیــدې آزادي، رســنیو آزادي او نــورو برخــو څخــه څــار دی، دا شــورا د کنوانســیونونو لپــاره مســودې، قــوانین او مقــررات جــوړوي او ملګــري ملتونــه یــې بیــا تصــویبوي چــې یــو مشــهور یــې د ویانــا کنوانســیون دی چــې د ســفارتي او دیپلومــاتیکو امــورو پــه برخــه کــې دی او مرتــد طالبــان هــم ورتــه پــه بشــپړ ډول ژمــن دي او پــه کومــو هیوادونــو کــې چــې

د مرتـــدو طالبـــانو ســـفارتونه پرانیســـتې دي ټـــول یـــې د همدغـه کنوانسـیون لـه مخــې خپلــې سـفارتي چـارې مختـه وړي.

همداســـې ددې منشـــور یوولســـم، دولســـم، دیارلســـم او څوارلسم څپرکي هم د کفري مادو څخه ډک دي.

ددې منشـــور پـــه وروســـتۍ برخـــه کـــې بیـــا د عـــدالت د نړیـوالې محکمــې پــه اړه خــبره شــوې ده چــې دا د نړیــوال طــاغوتي قــانون سره ســم کــار کــوي، او دا قــوانین د ملګــرو ملتونــو ټولــو غــړو تــه د قبــول وړ دي، او هــر غــړی بــه ددې محکمــې پریکــړې منــي، همدارنګــه ددې ســازمان ټــول غــړي ژمنــه کــوي چــې ددې ســازمان سرمنشـــي او کارمنــدانو تــه به درناوی کوي.

د ملګــرو ملتونــو طــاغوتي ســازمان د خپلــو دنــدو د پــوره کولــو او د خپلــو موخــو د ترلاســه کولــو لپــاره پــه هــر هیــواد

کــې پــه آزادانــه توګــه کــار کــولی شي او لــه ځــانګړیو معــافیتونو او امتیــازاتو څخــه بــرخمن دی، د ملګــرو ملتونــو مــوخې خــو هــر چاتــه معلــومې دي چــې لــومړی یــې هــم د شریعــت دښــمني او ورســتی یــې هــم د شریعــت دښــمني ده، مرتــدو طالبــانو هــم ددې طــاغوتي ســازمان یــوې څــانګې یونامــا تــه د همــدې منشــور لــه مخــې بشــپړه آزادي ورکــړې ده او هــیڅ څــوک یــې د مخنیــوي وس نــه لــري ځکــه بیــا یــې پیربابــا (ملګــري ملتونــه) خفــه کیــږي تــر دې چــې پــه ټــول هیــواد کــې پــر ښــځینه وو کارونــه بنــد دي خــو د ملګــرو ملتونــو اړونــده اداراتــو او مؤسســاتو د ښــځو لپــاره کاربنــدیز نشته!

دا ددې طــاغوتي، کفــري او شرکــي منشــور د نــورو مــادو شرعــي ارزونــه چــې تاســې واوریــده او لــه دې معلــومیږي چــې په دې ۱۱۱ مــادو کــې هــیڅ داســې مــاده نشــته چــې د

اسلام او اسلامي شریعت سره په ټکر کې نه وي او په ماده کې صراحتا او یا ضمنا د اسلام او مسلمانانو سره دښمني نه وي.

نو د مرتدو طالبانو دا شبهه په بشپړ ډول باطله ده چې دوی وایي مونږ یې یوازې د منشور هغې برخې ته ژمن یو چې د شریعت سره په ټکر کې نه وي او په دې سره دوی غواړي دا ستر کفر هم له خپلو احمقو کشرخیلو او هم عامو بې خبرو مسلمانانو څخه پټ کړي.

د مرتدو طالبانو بله شبهه د حلف الفضول اړوند ده، دوی وایي د ملګرو ملتونو په طاغوتي سازمان کې پر ننوتلو څکه کوم حرج نشته چې نبي صلی الله علیه وسلم هم په حلف الفضول کې ګډون درلود، هغه تړون چې د جاهلیت په زمانه کې د یو مشرک عبدالله بن جدعان په کور کې د مظلومانو د دفاع لپاره ترسره شو،

نو اولا خو دا خبره ده چې قبل البعثت د اعمالو څخه استدلال کول سم نه دي، ځکه شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله په مجموع الفتاوی ۱۸/۱۰ کې دا خبره ذکر کړې ده چې د بعثت نه مخکینۍ پیښې به د شرعي احکامو لپاره د استدلال په حیث نه کاریږي.

دوهم دا چې حلف الفضول د مظلومانو سره د ملاتړ لپاره شوی و، او په غږیو باندې هیڅ داسې شرط نه و وضع شوې چې شرک او کفر پکې وي، د ملګرو ملتونو ټول منشور له کفر او شرک نه ډک دی او د عضویت لپاره هم همدې منشور ته ژمنتیا شرط ګرځول شوې ده.

او ددې تړون ځواب په یو بل حدیث کې هم شوی چې د جاهلیت پرمهال د شریعت موافق هر تړون به اسلام سره نور هم مضبوطیږي، او هر چې ناروا تړونونه او حلفونه و هغه ټول شریعت باطل ګرځولي دي چې همدا خبره

امام قرطبي په خپل تفسیر شپږم جلد ۲۳ نمبر صفحه کې کړې ده.

او بله دا چې په کوم روایت کې د حلف الفضول واقعه راغلې ده همدې کې دا خبره هم راغلې ده چې نبي صلی الله علیه وسلم فرمايي: که زه ورته په اسلام کې راوبلل شم نو وبه یې منم! او همدا یې تر ټولو ښه ځواب دی، معنا داده که له دوی څوک مسلمانان وي او ما یو داسې تړون ته راوبلي چې د مظلوم ملاتړ پکې وي برخه به پکې واخلم، او داسې معنا نه ده که چیرې مې کفار داسې یو تړون ته وروبلي زه به پکې برخه واخلم، ځکه ډیری شیان کفار ظلم ګڼي خو د مسلمانانو په نزد عبادت دی او ډیری شیان به د مسلمانانو په نزد ظلم وي خو کفار به یې ظلم نه ګڼي، خو مرتد طالبان په کفر

کې داسې حد ته رسيدلي چې اوس پر نبي صلی الله عليه وسلم هم افتراء او درواغ تړي، والعياذ بالله تعالی.

او همدا فهم د نورو ګڼو هغو احاديثو او آياتونو سره موافق دی چې د مشرکينو څخه د کومک نه اخيستلو په اړه راغلي دي.

ځکه مشرکان په تر ټولو ستر ظلم کې اخته دي چې شرک دی، الله تعالی فرمايي: اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾

ژباړه: حق دادی چې شرك ډيرلوی ظلم دی،

نو بيا څنګه جايز وي چې مونږ د مشرکينو سره په داسې يو تړون کې ننوځو چې د وړو ظلمونو د دفاع لپاره وي، حال دا چې همدا مشرکان به په تر ټولو سترظلم کې ښکېل وي.

ددې امت تر ټولو لويه ښېګڼه امر بالمعروف، نهې عن المنکر او پر الله تعالی ايمان راوړل دي، نو څنګه ممکنه

ده چې هغه څوک په دې ښېګڼه کې شریک کړل شي چې دې امت ته نسبت هم جرم ګڼي.

نو د حلف الفضول واقعې څخه دا فهم اخیستل چې په طاغوتي سازمانونو کې داخلیدل جائز دي بلکل باطل او ناسم فهم دی.

خلاصه دا شوه چې ملګري ملتونه د معاصر تاريخ فرعون او ستر طاغوت دی، چې د الوهيت، ربوبيت او حاکميت دعوه يې کړې او په ډاګه دا چيغې وهي چې أنا ربکم الأعلی! هر څوک، هره ډله او هر هيواد چې دا طاغوت ومني، يا يې قوانين او منشور ومني او يا ورته فيصله يوسي هغه کافر دی او د اسلام له دائرې څخه وتلی دی، پر دې طاغوت کفر کول او له دې طاغوت بېزاري کول پر هغه چا واجب او فرض دي چې ځانته مسلمان وايي.

مؤسسة العزائم